

GAZETA NARODOWA WILEŃSKA

W NIEDZIELĘ DNIA 27. LIPCA ROKU 1794.

Virtus non territa monstris.

Z Wilna dnia 27 Lipca.

Urzędowy Komendanta Grabowskiego Rap-
port ataku Wilna od dnia 19 Lipca
do dnia 20 Eiusdem trwającego.

O godzinie pierwszej z południa, przypu-
ścił nieprzyjaciel atak do okopow, które
były okryte komendą Generała Meiena,
z kąd odparty mężnie przez Artyleryą, zwró-
cił się swoją ku Popławom. — Ciężką Arty-
leryą i część Wojska obrócił na okopy.
Pierwszy Batalion Jegrow, który na Popła-
wy przymalzerował, w momencie w pier-
wszym ataku zrażony i do cofnięcia się przy-
muszony został; lecz powtórnie gdy natar-
czywie atakować usiłował, przez Artyleryą
rozpędzony, tak daleko iż znaczną część stra-
ty na placu zostawiwszy, na obie strony w
nawiększym nieporządku rozbiegł się, po
trzeci raz wsparty siłą Piechoty, przedzierał
się wstępny boiem przez góry, gdzie lubo
od Strzelców naszych śmiertelne odbierał
razy. Lud jednak niewolniczy prowadzony
przez Łupieżców szedł gwałtownie, będąc
nieustannie rażony od naszej Artylleryi i
mnóstwem żołnierza, mimo stratę wielką
przedarł się ku Zarzeczowi, a częścią poszedł
w Góry i Wąwozy dla przecięcia komuni-
kacyi, między Generałem Meieniem w oko-
pach będącym, i komendą Gurskiego Pod-
pułkownika Inżyn: będącego na Popławach.
Postrzegłszy znaczną siłę nieprzyjaciela już
na Zarzeczcu będącego, cofnąłem Armaty z
Popław, i idąc mimo Misyonarzów i Subocz
Bramy, zostawiłem dwie armaty sześć funt:
w Bramie Ostrey, a jedną trzy funt: posła-
łem ku Zarzeczowi, gdzie już Nieprzyjaciel
przybliżał się ku Bramie, lecz i tam równie
męstwem Żołnierza, Obywateli i skutecznemi
razami Artylleryi zwrócony, porażony i
do ucieczki między drobne Ulice przymuszony
został. Stamtąd umysł nieprzyjaciela
przedzierać się przez Basztę XX Bernardy-
now, która tylko Palisadami zawarowaną by-
ła, tam posłałem znowu jedną Armatę, któ-
ra ledwo że nie na samym wkroczeniu w
Ulicę nieprzyjaciela, który już Palisadę wy-
łamał, niewypowiedzianie razita, Obywate-
le, Ochotnicy i Żołnierze ręczną Bronią
z różnych zakontow, do ostatka rozpędzili,
lecz rozruszony nieprzyjaciel a zwykły w swej
dzikości i barbarzyństwie zapalił Kłasztor
PP. Zarzecznych, i Kościół XX Bernardy-
now, i wciąż uciekając tym Przedmieściem
w wielu miejscach paląc, okrutne morder-
stwa z niewinnymi Dziećmi i Kobietami, oraz

niedoleżnemi Starcami domierzał. — Ogień
ten tak okropny, i tak nagle ze wszech stron
włzczęty niemal samychże podżegaczow
pożarł. — Już ta część Miasta obu stronom
nieodostępna stała się, zrzucony jeszcze me-
stek zupełnie ją ubezpieczył; Odbieram znowu
Rapport że nieprzyjaciel Generała Meiena
wyparł z okopow, przymusił do reytyrady,
i oderznął go od Miasta, w ten czas już ca-
łą swą siłą obrócił się nieprzyjaciel ku Ostrey
Bramie, potym Rudnickiej, naostatek ku
Trockiej. We wszystkich Bramach mężnie
był odparty z stratą nieustanną swych ludzi.
Opanowawszy jednak już Góry począł bu-
rzyć Miasto i rzucał granaty ośmnaście fun-
towe, ale jedyną Bogą Opatrznością bezsku-
teczne. Obywatele przynajmniej starali się
przygotować do obrony od pożaru, i dom
jeden w Rynku od granat zapalony, w mo-
mencie ugaszonym został. — Trwała kano-
nada nieustanna aż do godziny dziesiątej w
wieczor. Po uśtałej kanonadzie zwołałem
Komendantow z Bram, i spytałem się onych
jeżeli zechcą być trwałemi w męstwie swo-
im, oświadczyłem im wcześniej, iż muszę
myśleć o reytyradzie, chcąc ochronić Mia-
sto od ruiny i rzezi, zapobiedz stracie tylu
walecznych Mężow, oraz uprowadzić tyle
Skarbow, z straty których największą kłę-
skę odebralibyśmy, zwłaszcza że już straci-
liśmy nadzieję sukursu, nie mając nawet o tey
porze najmniejszej wiadomości, i widząc
niepodobieństwo bronienia się dłużej z tak
małą garstką ludzi, okazywałem Im Bilet
Komendanta Knorynga, który groził mi zbu-
rzeniem Miasta do ostatka, jeśli się dłużej
bronić będę. Bynajmniej to onych nieu-
straszyciło, oświadczyli mi się, iż jeszcze bro-
nić się możemy, i dali słowo że przez tę noc
nieodopuszczą wejścia nieprzyjacielowi, prze-
stałem na tak chwalebnyim zdaniu, i sfo-
stałem do obrony dodałem rozkazy. Noc cicha
tak w obozie nieprzyjaciela, jako też i w
Miście czyniła mi podchlebną nadzieję azali
nieprzyjaciel nie cofnął się. O godzinie trze-
ciej z rana wysłałem kilku ochotników jeśli
nieprzyjaciel stoi jeszcze na swym stanowi-
sku, lecz w momencie dała mi wiedzieć iż
malzeruje w paradzie z Muzyką ku Bramom
Miasta. Uczyniwszy rozrządzenia moje do
obrony ile możności, oczekiwałem cierpliwie
sukursu. Nakoniec widząc nieprzerwaną kano-
nadę z pięciu Baterji ku Miastu wymierzoną,
nade wszystko znając sytuscją Miasta i słabe-
sity Garnizonu, uczyniłem kroki jakie przed-
sięwzając Komendant Miasta powinien, kie-

dy z niego wyprowadzić niezdola reszty tego składu, z którego Nieprzyjaciel korzystając na zgubę naszą użyć może. Nakoniec widząc trwały ogień aż do godziny szóstej w wieczor, jużem myślał o retyradzie i wyprowadzeniu wszelkich składów; lecz szczęśliwym trafem w ten moment, Podpułkownik Guskowski zpuściwszy Placówki i Pikiety Nieprzyjacielskie wpadł pierwszy do Miasta z swym Pułkiem, donosząc iż idzie Pułkownik Grabowski z siódmym Regimentem w sukurs, i że cała Kolumna jest pod Wilnem. Co postrzegłszy Nieprzyjaciel, przestał kanonady i cofnął się od Murów. — Siła Nieprzyjacielska z dwóch kolumn złożona najmniej do ośmiu tysięcy wynosiła. Miasto atakowane było z pięciu Baterji, między którymi znajdowały się Działa Dwónasto i Ośmnaście funtowe. Strata Nieprzyjaciela, jak mam z raportów Mieszczan, już do Tysiąca pochowano, lecz do dzień jeszcze po krzakach trupów znajdują. W niewolę wzięliśmy dwudziestu pięciu. Siła nasza w Broni opatrzonemu Żołnierza, niewynosiła nad głów Trzyście dwadzieścia. Obywatelów do kilkunastu. Koszary i Pikinierów najwięcej dwieście kilkadziesiąt. Armat 6 funtowych 4. 3 funtowych 3. Strata naszych w ogół, jak dotąd jeszcze nam wiadoma, niewynosiła wżyskiego z Żołnierzami, Obywatelami i Ochotnikami w Garnizonie będącym do głów sta

Ferdy Grabowski Komendant.

W ciągu szturmów odebrałem od Knorringa Generała te dwa Bilety, które umieszczam: 1szy „Jeśli W. Pana maż litość nad Miastem, przysliży Deputacyą, z którąbym mógł układać punkta, po których przestałoby bombardować; jeśli zaś WP. nieprześtaniesz bronić, upewniam WP. że nic nie zostanie z Miasta. Przekonany z sentymentów ludzkości WP. mam honor byż najsłabszym sługą Knoryng Generał Komend: 2gi Bilet. „Ostatni raz WP. pomyślniejszy los ofiaruję, to jest abys się poddał; przeciwnie zaś, jeśli się jeszcze będzie bronił, Miasto będzie spalone i zrabowane.

Knoryng Generał Komend:

Rolę dystyngujących się Podkomendnych dla szczupłości miejsca w późniejszym numerze Gazeta umieści.

Dalszy ciąg czynności Deputacyi Centralney W. X Lit:

Dnia 13 Julii Deputacya Centralna W. X Lit: na odebrane doniesienia od Sądów Kryminalnych Wwdztwa Wileń: i Pttu Pręńskiego zleciła Wydziałowi Sprawiedliwości daż odpowiedź, i gdyby każdy Sąd Kryminalny nietylko w potrzebnym komplecie, ale nawet w liczbie komplet przewyższający zawsze się znajdował, dostrzegać obowiązka. Co zaś do Funduszu na oskarżycieli publicznych, i expensa Kancellaryi żadanego, jeśli by przez niegorliwość Obywateli na siebie tylko wzgląd mających, dobrowolnych ofiar na ten mały obiekt zabrakło, tedy Komisyye Porządkowe proporcjonalnie *salvo calculo* wzmienioney expensie dostarczać mogą.

Odebrała Rapport od Obywatela Morykoniego Delegowanego do Obywatela Wielhorskiego najwyższego siły zbrojney Komendanta.

O przeniesieniu się Komisyyi Porządkowej Brzeskiej w Powiat Wołkowycki w okolicy, Swistoczy Tyszkiewiczowskiej z okazji nadejścia do Brześcia Wojska nieprzyjacielskiego informowaną przez raporta została.

W Rezolucyi na Memoryał Obywateli Miasta Wilna Cyrkułu zgo deklarowała, iż względem Podatku Oknowego i dalszych, poprzednicze Urządzenia Deputacyi, zachodzące wątpliwości ułatwić są zdolne, że względem otwarcia Bram z Komendantem Miasta znośić się należy, że nakoniec Obywatela Cyrkułu zgo nie przez szczegóły Noty, ale w ogólnym zbiorze osób Urzędowych całego Miasta, przełożenia swoje dopełnić powinni.

Za odebraną od Wydziału Bespieczeństwa Opinią determinowała uwolnienie z podaresztu Jana Tchagina.

Przyjęci na Urząd Sędziego Kryminalnego od Obyw: Jerzego Wieczora wysłuchana.

Opinią względem opłaty niezwaloczonej Procentów z Dóbr Funduszowi Edukacyjnemu należnych, od Wydziału Instrukcyi przyjąwszy, onę ogłosić zaleciła.

Po nadesłaney Liście do Komisyyi Porządkowej, następny uczyniła wybór: *Do PTTU SŁONIWSKIEGO, z Właścicieli Ziemijskich* Adama Szukiewicza, Przetawskiego, Wincentego Strawnińskiego, Stan: Zienkowicza, Mich: Mikulskiego, Dom: Kisłowski, Stefana Niezabytowskiego, Jana Bychowca, z *Właścicieli Miejskich* Wacława Pelikana, Tad: Czechowkiego, Andrzeja Brońca, Kazimierza Czechowicza, Michała Jarmakiewicza, Waltharta, Karola Nozka, Stan: Ambroka, z *Duchowieństwa JXX.* Kłokockiego, Laskowicza, Satkowskiego, Proszkowskiego, Zydowicza. *Do Sądów Kryminalnych* Hieron: Polubińskiego, Andrzeja Mikulskiego, Tad: Borzymowskiego, Michała Zienkowicza, Tom: Korczyca, Jgn: Wołowicza, Konst: Jundzilla, Jana Przetawskiego, Leona Szumowicza, z *Właścicieli Miejskich* Tad: Bykowskiego, Kar: Betzolda, Mich: Suryna. *Za Delegowanego Dozorę* Adama Jesmana nominowała.

Do Komm: Porządkowej PTTU SZAW: z Właścicieli Ziemijskich Rafała Domeyke, Jgn: Hryniewicza, Jgn: Wielogłowskiego, Mich: Chormańskiego, Winc: Ławcewicza, Franc: Iwanowicza, Jerzego Gruzewskiego, Ant: Łabanowskiego z *Właścicieli Miejskich* Stef: Konstantynowicza, Stan: Orłowski, Krzysz: Nolkina, Jak: Stagiewicza, Kazimierza Owianego, Stan: Jasiewicz, Jozefa Gudynowicza, Leona Kalperowicza z *Duchowieństwa JXX.* Micewicza, Mar: Straszewicza, Zenona Hłaskę, Szymona Galperowicza, Wład: Kurnatowskiego. *Do Sądów Kryminalnych* Leona Mirskiego, Jgn: Jagmina, Syxtusa Herubowicza, Tomazja Hryniewicza, Jgn: Karpia, Tad: Rymgayłę, Franc: Kownackiego, Stan: Styrpeykę, Mar: Dowejkę, z *Właścicieli Miejskich* Jozefa Stulgńskiego, Jana Stefanowicza. *Na Delegowanego Dozorę* Jana Burbę Podkomorze Szawelskiego nominowała.

Dnia 16 Julii Nominacyą Osob do Komisyyi Porządkowej Oszmian: i Sądów Kryminalnych w dniu 19 Junii zaśliż, Kancellaryi swej przestać zaleciła.

Memoryał Kupców Wileńskich o zapłaceniu różnych Rekwizytów Wojskowych, wespół z Regestrem po roztrząszeniu do Wydziału Potrzeb Wojskowych odesłana.

Na Notę Obywatela Baranka stowoną do opatrywania Łazaretu i innych Ofiar, Opinią dać Wydziałowi Skarbowemu zniósłszy się z Wydziałem Potrzeb Wojskowych poleciła.

Na Memoryał Obywatela Sokolnika odpowiedziała, iż w Materye Sądowej rezolucyi wyciągające wdawać się nie może.

Opinią Wydziału Porządku względem przedłużenia na trzy tygodnie dostarczenia Furmanek z Wwdztwa Wileń: stałych przyjeźdźcy i onę excerptem Kommissyi Porządkowej przelać zaleciła.

Za odebraniem expedyicy od Kommissyi Porządkowej Wtkom: usprawiedliwiającej niemożność zasiadania niektórych Obywateli tak w składzie samey Kommissyi, jako też w Sądach Kryminalnych, na miejsce tych, drugich ufałością publiczną zaszczyconych nominowała.

Wydziałowi Potrzeb Wojskowych 3.000. Zł: zaliczyć dysponowała.

Rekwizycyą Marcina Białozora Vice Brygadyera 3ciey Brygady, o asygnowanie summy 15.000. Zł: Pol: na potrzeby teyże Brygady do naywyższego sily zbroyney Kommandanta odesłała.

Do Kommissyi Porządkowej PTTU WOŁKOWYSKIĘGO za nadesłaniem Listy osób zdolnych, następną uczyniła wybor z *Właścicielow Ziemskich* Jozefa Suchodojskiego, Jozefa Bychowca, Adama Jelskiego, Tadeusza Siebenia, Michała Zyniewa, Jana Cedrowskiego, Jak: Chodakowskiego, Ant: Tołoczkię, z *Właścicielow Miejskich* Stan: Kolu-paję, Bronca, Franc: Siewalzewicza, Michała Jodkiewicza, Jana Walbarcha, Wyrchta, Michała Zabulewicza, Daniela Hirpę, z *Duchowieństwa* JXX. Jgn: Oskierkę, Choynowskiego, Chodarowskiego, X Dziekana Wołkowyskiego Ritus Graci. Do *Sądow Kryminalnych* Stan: Zyniewa, Jozefa Suchodojskiego, Jozefa Przetockiego, Ant: Pisanke, Jana Zolkowskiego, Zawiszę, Leopolda Tułowskiego, Franc: Pietraszewskiego, Franc: Tarasłowicza Wincent: Grabskiego, Kazim Krzywosiłana, Michała Gruszewskiego. Na *Delegowanego Dozorcę* Jozefa Jelca Regenta Lit: nominowała.

Kontynuacya Wydziału Instrukcyi w Radzie N. Nar:

I w tym to zamiarze szerzenia ducha cnót Obywatelskich, Wydział Instrukcyi w Radzie Naywyższej Narodowej odzywa się do Deputacyi Centralney W. X. Litt: i do wszystkich Wydziałow Instrukcyi, po Kommissyach Porządkowych Województw, Ziem i Powiatow aby te, zniósłszy się z Juryzdykeyami przyzwoitemi, uczyniły rekwizycye urzędowe do wszelkiego Duchowieństwa *utriusque Ritus*, i innych wyznań, z zaleceniem oświecania Ludu przez Kazania do okoliczności Powstania Narodowego stosowane, przez nauki w tymże duchu, a sposobem jak nayprościejszym, do pojęcia każdego udzielane ludowi, przez poufale rozmowy z Włóścianami; a dla tym pewniejszego skutkowania nauką, przez nieobojętne przykłady i wzory z własnego

Obywatelskiego postępowania i życia osob naukę podających.

Co do drugiego artykułu powinności tyczącej się dozoru nad wszystkimi szkołami publicznymi i funduszem edukacyynym: wydział instrukcyi w Radzie Naywyższej Narodowej żąda od Wydziału Instrukcyi w Deputacyi Centralney W. X. Lit: i od Wydziału Instrukcyi wszystkich Kommissyi Porządkowych:

1mo. Uwiadomienia, ile w każdym *respective* Województwie, Ziemi, lub Powiecie, jest szkół publicznych większych i mniejszych pod dozorem Akademikow?

2do. Ile w szkołach z funduszu Edukacyynego płatnych jest Profesorow, ile Emerytow?

3tio. Z tych emerytow, którzy są opatrzeni prelaturami, kanoniami, probostwy, lub też inny jaki dochod mają? a których całym sposobem jest życia pensya emerytalna przez fundusz edukacyyny opłacana?

4to. Czy liczba tych szkół wystarcza dla Ziemi lub Powiatu?

5to. Ile jest Szkół Zakonnych?

6to. Ile szkolek Parafialnych, i jaki ich fundusz?

7mo. Ile Konwiktow? jakie ich dochody? na czyje są fundacyi?

8vo. Co się Wydziałowi Instrukcyi miejscowemu bydź zdaje potrzebnym dla dobra instrukcyi w swojej *respective* Ziemi, lub Powiecie?

Dan w Warszawie na Sessyi Wydziału Instrukcyi w Radzie N. N. dnia 5. Miesiaca Lipca 1794. Roku.

Fr: Zabłocki W. Instr:
Skr: w R. N. N.

Prawidła względem pensyi Inwalidów od N. Naczelnika przepisane.

Gdy fundusz Inwalidowski, przez Rzeczpospolitą ustanowiony na pensye żołnierzom, nie w miarę istotnych zasług, ale przemożności protektorow, za niemi wdawających się, był szafunkowany: przeto nie wchodząc w terazniejszy rzeczy składzie w rozpoznanie powodów, z jakich kto na pomienionym funduszu umieszczony został; ale stanowiąc się na realne zasługi żołnierza *Polskiego*, jakie dziś w Oyczyźnie pokłada, i wglądając w liczne wydatki, a szczupłość dochodów skarbu publicznego, takie względem oznaczenia pensyi dla dawniejszych i terazniejszych Inwalidów przepisuję prawidła:

1mo. Inwalidzi, za dawniejszemi rezolucyami na funduszu umieszczeni, będąc obowiązani wraz z innemi obywatelami ofiarę Oyczyźnie uczynić; połowę pensyi, poprze-

dnicz o sobie oznaczoney, odbierać kwartalami mają, rachując epokę od czasu powstania Narodu w *Warszawie*, zkąd ten fundusz bywał im wypłacany.

2do. Rozpoznanie i opłacenie zaległości, o jaką inwalidzi pretenzye do skarbu formować mogą, do czasu ukończenia rewolucyi zawieszają się.

3tio. Jako ci tylko opieki rządu doznawać winni, którzy ofobą, czynem lub duchem obywatelskim, realnie pod nim zostają; tak też te osoby, które w obrębie powstania narodu nie znajdowały się, które do aktu powstania narodu dotąd nie przystąpiły, które za wojskami nieprzyjacielskimi schronienia lub bezpieczeństwa szukały, pensyi inwalidowskiej odbierać nie zasługują i niepowinny.

4to. Osoby, które majątkiem własnym, lub przedsięwziętym życia procederem sustentować się mogą, pensyą inwalidowską, w czasie krytycznym oyczyzny, utracić powinny.

5to. Zaś Officerowie, którzy dla wieku rang swych, przy powstaniu Narodu, zdawniejszym officerom odstąpił, połowę gaży, randze swej przywiązanej, odbierać będą; byleby od Generała dywizyą komenderującego, autentyczne pod pieczęcią z podpisem świadectwo o tym rzetelnie złożyli.

6to. Kiedy zaś idzie o rycerzów aktualnie w obronie kraju mężnie dziś stawiających, i na placu prawdziwej zasługi, blizny lub stratę życia przynoszących, rząd winien z naybaczniejszą dla nich spieszyc opieką; a zatym stanowią: iż officer, któryby dla odniesionych ran i kalectwa, służyć dłużej niemógł, połowę gaży rangi, w której *immediate* zostawał, odbierać będzie.

7mo. Gdyby zaś officer w potyczce, lub z odniesionych ran życie utracił; żona, lub pozostałe potomstwo, czwartą część gaży odbierać będą; lub połowę, których mężowie na szczególniejsze względy w oyczyźnie zasłużyli.

8vo. Co się ma także rozumieć o officerach, w poprzedniej z *Moskwą* kampanii, kalectwie, służby pozbawiającemu, lub śmierci podpadłym; z tą różnicą, że czwartą częścią gaży kontentować się mają.

9no. Gemeynom, którzy czy w przedwzuletniej z *Moskalami* kampanii, czy w terażniejszej wojnie, kalectwo lub śmierć odnieśli, lub odniosą; w pierwszym zdarzeniu żołd gemeynowski doich śmierci, w drugim dla ich żon lub potomstwa, połowę żołdu gemeynowskiego wyznaczam, i ze skarbu opłacać dysponuję.

10mo. Aby zaś sprawiedliwe tylko zasługi nagrodę odbierały, a żadne podeyscie mieysca względów nie znajdowało; mieć chcę: iż nikomu pensya inwalidowska opłacana bydz niema, którzyby: 1mo. z dawniejszych nie złożył autentycznego urzędowego świadectwa, względem warunków w punkcie 3cim zastrzeżonych. 2do. Z terażniejszych zaś świadectwo generała dywizyą komenderującego, o konduicie swej w wojsku, o akcyi, w której się dystyngwował, o mieyscu i o dniu potyczki, w których kalectwo lub śmierć odniósł.

11mo. Które to prawidła, aby nietylko Radzie naywyższej narodowej i deputacyi centralney W. X. Litt; oraz wydziałowi wojskowemu; ale i każdemu w szczegulności wiadome były, końcem słusznego doma-

gania się, i sprawiedliwego wymierzenia nagrody: dysponuję, aby drukiem ogłoszone i publiczności, podane były. — Dan w obozie pod *Królikarnią* dnia 11. Lipca 1794. roku. T. Kościuszko.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

Z *Sztuttgardu* dnia 23. Czerwca.

Wzięcie w areszt niektórych tu niespokoynych czeladników, zrodziło niejakiś rodzaj buntu, ponieważ kamradzi wymusić chcieli ich uwolnienie. Rząd zatym pomnożył tuteyszy Garnizon jednym Batalionem piechoty.

(Z *Gaz: Krol.*) z *Bruxelli* d 27 Czerwca.

Wczora straszna była batalia, której te mamy szczegóły: Armia nalza podzielona była na 5 kolumn, i atak był z początku dla nas wszędzie pomyslny. Nieprzyjaciel odparty został pod *Fontaine l'Evêque* od Xcia dziedzicznego *d' Orange*, a pod *Gefselies* od Generała *Quadanovich*. Generał *Beaulieu* zwrócił Francuzow za las od *Lambusart* aż do *Hausart*, gdzie im retyradę przerznął. Kolumny centralne pod wodztwem Arcy Xcia *Karola* i Grafa *Kaunitza* już były dobyły *Fleurus* i marż swój obrócił na *Heppignies* dla objęcia tamecznych izańcow, ale Bateria nieprzyjacielskie kartaczami swojemi w niwecz obróciły zamyśliły nasze, i właśnie gdy nas doszła wiadomość o poddaniu się *Charleroi*, dano ordynans do retyrady. Wczora była kwatery główna w *Marbais*, dziś ona jest w *Witterze*, a jutro będzie tu w *Bruxelli*. Jeszcze jesteśmy Panami *Skalady*, ale tameczne nasze punkta obrony coraz bardziey słabiej. Generał *Wallmoden* opuścił *Brügge* i cofnął się do *Sas-van-Geat*. Graf *Clarfait* z całym swoim korpusem stoi w *Gent*, gdzie dnia 24. poraził Francuzow. Rząd wynosi się dziś wieczorem do *Ruremondy*.

Z *Kolonii* dnia 1. Lipca.

Liczba ofob tu z *Antwerpii*, *Bruxelli* i z całego *Limburskiego* kraju uciekających, trudna do opisania. Wozy ciężko naładowane toczą się bezprzestannie przez bramy tuteysze, tak dalece, że prawie schronienia naleść nie mogą. Z *Niderlandu* tu transportować się mają Łazarety. Funduje się tu *Królewsko-Cesarzka Kommissya*, i jutro spodziewana tu jest *Kancellarya*. Kupcy tuteysy mają zalecenie żadnych otdąd więcey majątkow nie przesyłać do *Brabancyi*. Garnizon w *Charleroi* składał się z 4.000 ludzi, który się całkiem dostał w niewolę. Oba Synowie *Xięcia de Lichtenstein* doznali nieszczęścia w bitwie dnia 26 ztoczoney, jeden zaraz nazajutrz umarł z ran, a drugi ciężko w *Bruxelli* choruje.

Z *Niższej Elby* dnia 4. Lipca.

Prywatne listy z *Amsterdamu* donoszą już powtórnie, że *Miasto Gent* i *Brügge* od Francuzow obleżone, ale *Rapportu* urzędowego o tym jeszcze niemamy. O *Bruxelli* i *Ostendzie* także dotąd w *Amsterdame* bliźszych nie mieliśmy wiadomości. Do *Hagi* przybywają i odchodzą Gońce niewymownie gęsto, w nocy z dnia 28 na 29. przybył tam 1. Kuryer i 5. Sztafet.

GAZETY NARODOWEY
WILEŃSKIEY.

W NIEDZIELĘ DNIA 27. LIPCA ROKU 1794.

Z Wilna dnia 27. Lipca.

Wojsko Rzeczypospolitey i Nieprzyjacieli w teyże samey jeszcze, co i były około Wilna są pozycyi.

Urzędowy Rapport Generała Majora Pëtta Braślawkiego, Bielkowicza to w sobie zawiera: Ze dnia 20. praśen: Nieprzyjaciel w tamtey stronie od niemałego czasu w wielkiej sile będący, po spaleniu Kozaczyny i innych Dworów marsz swóy do Soloka w liczbie 500 ludzi o dwóch Armatach, obrócił, i na wzgórkach się rozlokował. Generał Bielkowicz dowiedziawszy się o tym, wraz się z częścią determinowanych Wolontero w przez Łasy manowcami ku Solokowi udał, tam stanawszy podzielił swych na cząstki, i z kilku razem stron niespodziewany przypuścił atak. — Rostropna dyspozycya ten zrobiła awantaż, że nieprzyjaciel lubo w daleko przewyższający sile, zostawiwszy na placu 52 swoich zabitych, a między nimi Podpułkownika Sakięna, siedmiu rannych i dwóch zdrowych, nayspieszniey do Płowej zrytował się. Wściekłości swojey wszakże tak w spaleniu Miasteczka Soloka, jakoteż w zabiciu tamecznego Xiędza dokonać nie zaniebdał. — Akcyja ta tym widoczniey Opatrznością była wsparta, że z naszey strony najmniejszey ani w Ludziach, ani w koniach niema szkody. Generał dystyngującym się tą razą, Kazimierzowi Bielkowiczowi Majorowi, Łoweyce Porucznikowi Hertykowi Majorowi i Piotrowi Michniewiczowi, oddaje Sprawiedliwość.

Podług doszłych raportow Generał Chlewiński, który dotąd stał z dywizyą swojā pod Zernā przeciwko Kolumnie Xcia Cecyanowa w Stonimie znajdujācego się, dowiedziawszy się o drugiey Kolumnie Woyska Nieprzyjacielskiego pod Generałem Derfel-dem od Brześcia w głąb Prowincyi dwómā czesciami przedrzeć się usiłujācego, cofnął się z Woyskiem Rzpltey pod Swiłowcz. Nieprzyjaciel znalazłszy po drodze Woysko Polskie przymuszony był połączyć rozdzielone swe sily, i obrócić całkiem marsz swóy ku Rożaney. W krótcie po wyciągnięciu Woyska Rosyjskiego z Wwdztwa Brzeskiego przybył tam Generał Woysk Koronnych Sierakowski, z którym się niebawnie Woysko liniowe Litt: złączywszy. podyzie za Nieprzyjacielem, a Kommissye Porządkowe Brzeska, Kobryńska i Wołkowyska znalazły już łatwość powrócenia na właściwe swe miejsca.

Dnia wczorayszego doszła tu przez Sztafetę wiadomość z nad samey granicy Pruskiej, że ze dnia 21. t. m. w nocy Prusacy w liczbie kilkuset sposobem rozboyniczym na Komorę Celną Wierzbołowską napadli, część Pieniędzy Skarbowych i kilku Wolon-

terow zabrawszy, nadto znaczne Offycyalistom Skar: szkody w sprzętach poczyniwszy do swoich powrócili granic. — Dziwna rzecz iż Monarcha ich przy tylu z własnych Poddanych zdzierstwach, przedawszy sześćdziesiąt kilka tysięcy obcey Potencyi niewinnego Ludu, jeszcze do nasycenia swey chciwości kilku tysięcy Lit: Pol: potrzebował.

Z Warszawy dnia 19. Lipca.

Na Radzie czytany był rapport Ob: Horaina Pełnomocnika, w którym donosi iż Gnral Sierakowski awanfuje na nieprzyjaciela, w tedy w Brześciu Lit: jeszcze znajdujācego się: że wsparł Dywizyą tamtę woyska Polskiego pospolitym ruszeniem Ziemi Drohickiey i Mielnickiey, a to tym sposobem: żeby połowa ludzi zdadnięszych uzbrojonych, przez Generałow Ziemiańskich, na miejsce od Gnra Sierakowskiego wskazane, doprowadzona była. Tenże donosi, iż zalecił Kommissyom Porządkowym, żeby z dymów 50. konny rekrut był dostawiony. Na przełożenie Ziemi Drohickiey, iż podług uniwersału Rady Nayw: nakazujācego dzieciom, osobicie na pospolite ruszenie stawie się niemogącym, na miejsce swoje dwóch ludzi zbroynych z kaźdey wsi dostawić; wielu dziedzicow Ziemi Drohickiey uskutecznić nie są w stanie: z przyczyny, iż ta Ziemia naywięcey ma wiosek takich, które po trzy, lub cztery dymy mają; a zatym niepodobieństwo jest, aby z takich wiosek dwóch konnych było dostawionych: postanowił Pełnomocnik tymczasowo, żeby nie już z kaźdey wioski, ale z kaźdego folwarku, do którego te wioski należą, dwóch ludzi na pospolite ruszenie dostawiano. Tenże wystawia potrzebę zachęcenia Kommissyi Porządkowej Ziemi Łomżyńskiej, aby czynniey w obowiązkach swoich postępowała. Rada uwielbiwszy gorliwość obywatelską Pełnomocnika, zaleciła do niego pisać: aby tak względem Komm: Porządkowej Łomżyńskiej postąpił, jak mu nadana władza przez N. Naczelnika i Radę Narodową dozwala. Przez tegoż Pełnomocnika nadesłany plan wojenny od Gener: Cichockiego zrobiony, względem obrotow lit Rzpltey nad Narwią, odesłała Rada N. Naczelnikowi.

Czytany był list Ob: Wawrzeckiego, pisany do N. Naczelnika, a Radzie komunikowany; w którym ten gorliwy Obywatel przyjąwszy obowiązek na siebie włożony kierowania siłą zbroyną na Zmudzi i w Kurlandyi; lubo jak sam skromnie wyznaje, nie czuje w sobie tyle zdolności, ile ma chęci służyć Ojczyźnie; zaręcza: iż wszystkiego użyje, aby w tamtych stronach powstanie Narodu naydzielnieysze bydz mogło: iż lubo na silach ciała osłabiony, sily duszy, jakie mu jeszcze

zostają, poświęci dla Ojczyzny. Z wzruszeniem przyjęte były wyrazy rzadkiego Obywatelstwa, pracy i stałości, ciągłości i użytecznymi czynami zaszczyconey.

Wydział Skarbowy przyniósł odpowiedź, na przełożenie Deputacyi Centralney Litwy względem zasilenia Skarbu tej Prowincyi na potrzeby publiczne: zapewnia, iż Rada pracuje około wynalezienia stałych i pewnych sposobow zasilenia Skarbu, na pomnożone dzisiaj wydatki publiczne. — Tym czasem przesyła 50000 rublami gotowizną, a 300.000 w mianciach. Oświadczą także, iż pieniądze z srebra z Litwy przyślanego wybite, na potrzeby Prowincyi Litewskiej obrócone będą. Co nie tym celem czyni, żeby osobnym dawała miejsce rachunkom Skarbowym: bo jak w duchu, tak w siłach, sposobach i wydatkach jednym jesteśmy Narodem; ale żeby Obywatele Litewscy na oko i zbliska widzieli, jak gorliwe ich ofiary użyte zostały.

Podług listu Obyw. Orłowskiego Generała Kom: Xłtwa Mazowieckiego do Prezydującego w Radzie pisanego, dnia 16 wszystkie Obozy na miejscu stały, tylko między awangardami były utarczki. Tenże donosi, że nasi most na połowę zrobiony zburzyli w Zegrzu, i także amunicyja Prusakom spalona. Baterye nasze wyborne. Podpułkownik Kapela niemi dyryguje.

Na granicy dawney Pruskiej Xże Holstyiński natarł na dywizyę Karwowskiego, która przed większą siłą cofać się musiała. Kwasniewski w potyczce razit nieprzyjaciół, ale sam armatę jedną utracił. Od Pragi żaden grzący rapport nie nadszedł.

Wypis z listu komendanta X. Mazowieckiego, do prezydującego w Radzie
N. N. d. 17 Lipca 1794.

Nowin dziś osobliwych żadnych niemam. Woyska wszystkie w zupełney znajdują się stagnacyi. Rapport doniósł mi tylko o kolumnie jakiejś, od Wilanowa ku Górcom idącej; zkąd już jey daley widać nie było. Jeżeli to było co nowego, to zapewne tam wzięła swoją konfystencyą.

Od Zegrza dziś nie miałem jeszcze raportu. Wczora drugi, który ztamtąd odebrałem ustny, tyle mi tylko doniósł, że tam nasi nieprzyjacielowi amunicyją granatami zapalili. Dofyć, że się tam nasi z honorem do tychczas utrzymują: bo i most zaczęty pod Zegrzem zburzyli.

Ź Orłowski G. K. W.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

Z Kopenhagi dnia 1. Lipca.

Wcale niespodzianie wyszedł od Rządu naszego rozkaz, uzbrojenia jeszcze 7 Okrętow liniowych, od 60 do 80. Armat. 2. Fregat od 36 do 40 armat, i jedney Brygantyny od 18 armat. Przyczyna takowego rozkazu jest dotąd tajemnicą. Mniemają, że i w Szwecyi uzbrająją jeszcze 5. Okrętow wojennych.

Z Londynu dnia 1. Lipca

Dziś Rząd nasz nieprzyjemną otrzymał nowinę, że Ostenda w ręku Francuzow a Garnizon tameczny na Okrętach do Vileffingen transportowany.

Z Hanonnii dnia 5. Lipca.

Francuzi w liczbie 125.000 mieli ścisnąć i w niewolę zabrać 25.000 Austryakow, Hanoweranow, Hollendrow i Heflow. Kiedy? i gdzie? nie piszą, ale podług wszelkiego podobieństwa, jeżeliby się to sprawdzić miało, musiało więc to się stać w Flandryi nadmorskiej w okolicy Brügge lub Gent.

Z Niderlandu dnia 3. Lipca.

Niebezpieczeństwo w krajach tutejszych jest coraz większe. Nieposuneli się wprawdzie Francuzi daley w swym Marszu ku Brukselli i Xiążę Coburg utrzymuje się jeszcze dotąd w swojej pozycyi w Braine l'Alleu a General Beaulieu przy swojej w Gemblours ku Namurowi, ale nieprzyjaciele pod wodztwem Jourdana wrócili się w lewo na Hennegau, zabrali oboz pod Bettignies między Mons a Maubeuge, i udali się prosto do Mons przez co do wałney przyzło bitwy, w której nasi wprawdzie zostali porażeni, ale w najlepszym cofnęli się porząku. Po czym r. t. m. o godzinie około ósmey weszli Francuzi do Mons. Tameczne nasze woysko ciągnęło do Roeux, gdzie dotąd stał Xiążę dzielczy D'Orange, który też połnął się potym z kolumną swoją do Braine le Comte. Z drugiej zaś strony, ile nam wiadomo, ruszy General Pichegru z Flandryi pod Tournay i jeżeli mu wzięcie Miasta tego się uda, to zdobyte te cztery Miasta Valenciennes, Quesnoy, Condé Landrecy wpadłyby w ręce Francuzow. Już onegdaj przystąpili byli do Fortecy Landrecy, i już do niej wsiucili byli Bomby, lecz Artyleryja miejscowa przy musiała ich do cofnienia.

Z Kłiwii dnia 5. Lipca.

Listy z Brukselli zapewniają, że jest zamiar wojujących Mocarstw podać propozycyę do Armistitium dla ufacnienia przez to przywrócenia Pokoju. Wprzód obie strony mają podług tey planty zdobyte kraje ustąpić, i odebrane Płace wzajemnie sobie powracać.

Z Altony dnia 8. Lipca.

Dziś nas doszła przez Hollandyą wiadomość, że Ostenda poddała się dnia 30. Czerwca. Anglicy zagwozdziłi wprzód armaty, a Okręty i Magazyny, których z sobą uprowadzić nie mogli, spalili, z okazyi której spaliło się też domow Obywatelskich 12. Po krwawey bardzo potyczce w której General Jourdan miejsce Vetignies forsował, obleżone zostało Miasto Mons. Podług prywatnych listow z Amsterdamu, zaprzętał się Pichegru obleżeniem Tournay i Oudenarde przytym także mówiono, że Fortecę Sluis we Flandryi, do której kilka Regimentow Hollenderskich weszło, bombardują Francuzi. Cztery tyśięczny Garnizon Miasta Charleroi, który się poddał na Dykrecyą, i między którym było też 12. Kompanii wybornych Hollenderskich, transportowany został do Philippeville, a ztamtąd daley przeprowadzony będzie w głąb Francyi. Takoz nie sie pogłoska z Amsterdamu, że dnia 4. Lipca oblegli Francuzi Bruksellę, czekamy potwierdzenia.